

શ્રી દક્ષિણામૂર્તિ બાલસાહિત્ય

પાઠપોથી ગ્રંથમાળા

નાના પાઠો

જીગતરામના પાઠો

કમળાબેનના પાઠો

વ્યાકરણપોથી

મોટા પાઠો

શબ્દપોથી

ચિત્રોપોથી

વાક્યપોથી

આજા અન્ય રસ ભરપૂર
નાથેના સેટો પણ વસાવો

હાસ્યવિનોદ ગ્રંથમાળા
ગાતી ગ્રંથમાળા
અવલોકન ગ્રંથમાળા
કથાનાટ્ય ગ્રંથમાળા
ચાલો પ્રવાસે ગ્રંથમાળા
પશુપક્ષી ગ્રંથમાળા
જીવનપરિચય ગ્રંથમાળા
જ્ઞાનવર્ધક ગ્રંથમાળા
રમ્યકથા ગ્રંથમાળા

આર. આર. શેઠની કંપની

મુંબઈ-૨ * અમદાવાદ-૧

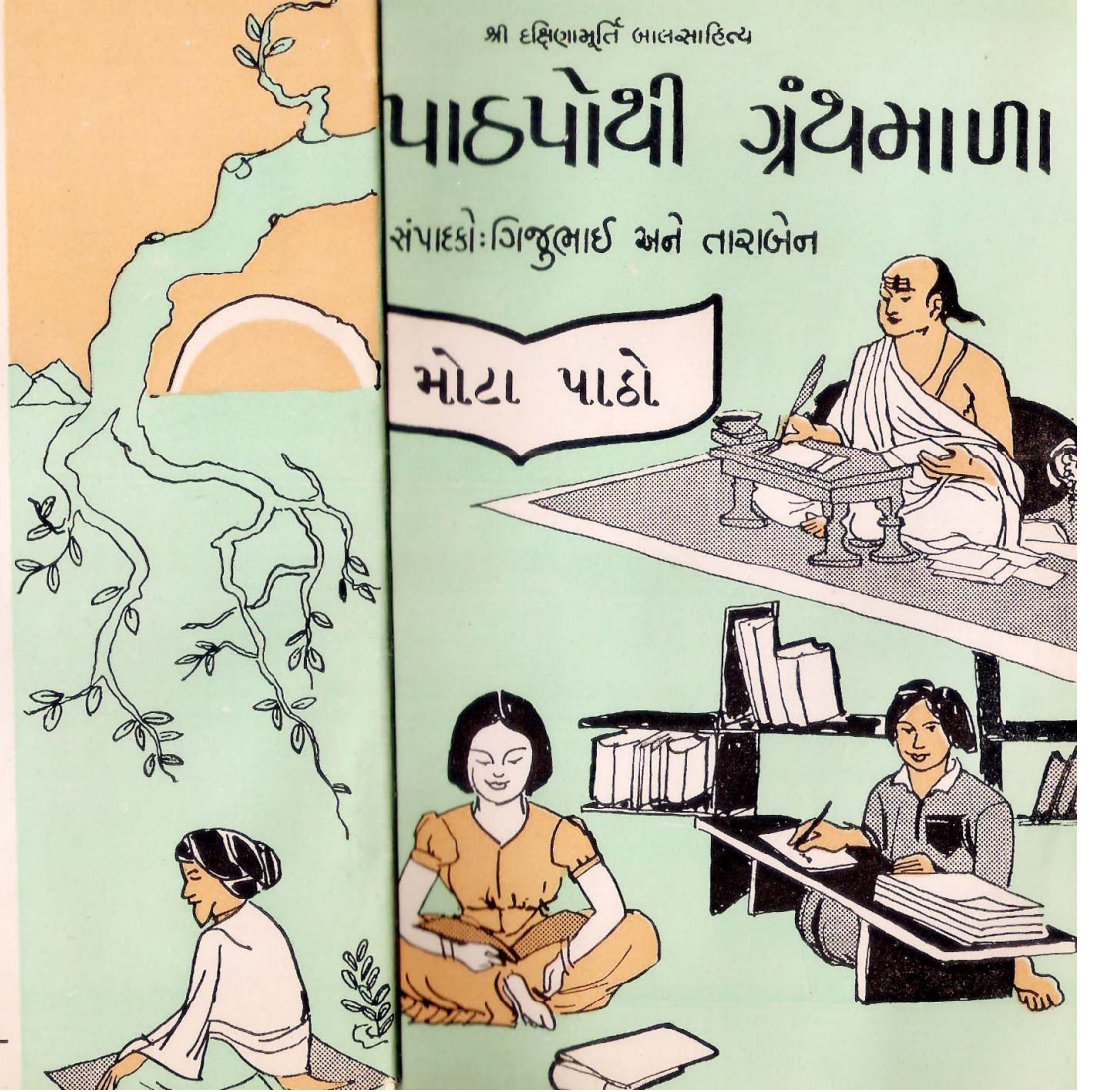
ટાઈટલ : ન્યૂ સિટી પ્રેસ, અમદાવાદ.

શ્રી દક્ષિણામૂર્તિ બાલસાહિત્ય

પાઠપોથી ગ્રંથમાળા

સંપાદકો: ગિજુભાઈ અને તારાબેન

મોટા પાઠો

શ્રી હક્ષિણમૂર્તિ બાળસાહિત્ય

સંપાદક : શ્રી ગિજુભાઈ અને તારાબહેન

પાઠપાથી ગ્રંથમાળા

મોટા પાઠો

: લેખક :
ગિજુભાઈ

આર. આર. શેઠની કંપની

પુસ્તક પ્રકાશક અને વિકેતા

પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, અંબઈ-૪૦૦૦૦૨ : ગાંધી રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૧

પ્રકાશક
ભગતભાઈ ભુરાલાલ શેઠ
આર. આર. શેઠની કંપની
સુ'બર્ધ-૪૦૦૦૦૨ : અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૧

©
પ્રકાશકની

પુનઃ સંપાદિત
પુનર્મુદ્રણ
ઓક્ટોબર ૧૯૭૬
પ્રત : ૧૧૫૦

સેટલું મૂલ્ય રૂ. ૧૦-૦૦
[આઠ પુસ્તકો]

સુદ્રક
જીગલદાસ સી. મહેતા
શ્રી પ્રવીણ પ્રિન્ટરી
સોનગઢ (જિ. ભાવનગર)

પતંગિયાં

આગે બાગે ફૂલછોડ;
છોડે છોડે ફૂલ ફૂલ;
ફૂલે ફૂલે પતંગિયાં.
જાતજાતનાં પતંગિયાં;
ભાતભાતનાં પતંગિયાં.
રંગબેરંગી પતંગિયાં;
નાનાં મોટાં પતંગિયાં.

આવ, પતંગિયા ! નહિ આવું.
તારી પાંખ પકડીશ; નહિ પકડાઉં.
તને રંગે રંગીશ; નહિ રંગાઉં.
તને અંગે અડીશ; ભાડી જઈશ.

મખમલિયાં

વા વાથો ને વાદળ ચડ્યું;
 મેઘ ગાજ્યો ને પાણી પડ્યું;
 ભોંય પલળી ને ખડ થયું;
 ખડમાં જે મખમલિયું રહ્યું.
 મખમલ જેવો તારો રંગ,
 મખમલ જેવું તારું અંગ.
 લાલ લાલ ને સુવાળું,
 સુવાળું ને લાલ લાલ.
 આવ, મખમલિયા ! આવ.
 બાબી ! મને વીણવા દે;
 મને એ પાળવા દે;
 ડાબલીમાં ભરવા દે.
 કેટલાં બધાં મખમલિયાં !
 માણેક જેવાં મખમલિયાં !

ટી ડ ડાં

ફળિયામાં આકડા,
 વાડામાં આકડા;
 જ્યાં જુઓ ત્યાં આકડા.
 આકડે આકડે લીલાં પાન,
 પાને પાને ટીડકરાજ;
 જ્યાં જુઓ ત્યાં ટીડારાજ.
 આમ ઊડે, તેમ ઊડે;
 પાન ખાય, જાડા થાય;
 જાડા થાય, ઘંડા મૂકે;
 ઘંડે ઘંડે ટીડડું ઊડે.
 દીવા ફરતાં ઊડ્યા કરે.
 ખાવાટાણે બાણે પડે,
 ટપ ટપ કરતાં માથે અડે.
 ઊંચા થઈને નીચે પડે.
 ટીડારાણા રામરામ;
 ટીડારાણા શામશામ.

માખીનો વાઘ

વનના વાઘે વન ગાજે;
 વનના વાઘે પશુ ભાગે.
 વનનો વાઘ વાછડા જેવડો;
 વનના વાઘે ચટાપટા.
 પણ આને વાઘ કેમ કહો છો ?
 માખી બેઠી ગણગણ કરે;
 પાંખ-પગને ફફડાવે;
 ગોળ-ખાંડ ચૂસે કરે;
 વાઘ એના ઉપર પડે;
 ઝટ દહને પકડી પાડે.
 માખીનો એ વાઘ છે,
 માખીનો એ કાળ છે.
 આ વાઘ ધરમાં રહે,
 માખી પાછળ ફર્યા કરે;
 માખી દીઠી મૂકે નહિ,
 એક ચોટ ચૂકે નહિ.

કરોળિયો

ધરમાં ચાર ખૂણા છે.
 ત્રણ ખૂણા ખાલી છે,
 એક ખૂણે જાણું છે,
 કરોળિયાનું થાણું છે;
 લાળે લાળે બાધ્યું છે.
 મરચર નીકળ્યો.
 આવો બાઈ!
 માખી નીકળી;
 આવો બાઈ!
 નજીક આવ્યે હડી કાઢે,
 ઝટ દહને ચોટ નાખે;
 ચક્કર ચક્કર ફરવા માંડે,
 લાળે લાળે વીંટી વાળે.
 હાથ-પગને બાંધી વાળે;
 કેદી કરી તાણે કરે;
 તાણે કરી ગળે ધરે.

મા ખી

ગોળ ઉપર માખી;
ખાંડ ઉપર માખી;
થૂંક ઉપર માખી;
શેડા ઉપર માખી.
ગોળ ઉપરથી ગૂ ઉપર
ને ગૂ ઉપરથી ગોળ ઉપર.
માખી તે કાંઈ ગંદી!
માખી તે કાંઈ મેલી!
ગંદી ગંદી ગંદકીભરી,
ખાવાના પર બેસે ઠરી;
ગંદું ગંદું ખાવું કરે,
નાની મોટી પીડા કરે.
ચાલો એને ઉડાડીએ.
ચાલો એને કાઢી મૂકીએ.
ચાલો બધું ઢાંકી દઈએ.
ચાલો ગંદકી બાળી દઈએ.

મરછર

ગણગણ કરતા ફરતા ફરે;
જેને તેને કરડવા કરે;
દીએ સંતાકૂકડી રમે;
રાતે ફરવા નીકળી પડે.
ચાલો એને કાઢી મૂકીએ.
ઝાપટ મારતાં નથી જતા;
પવન ફેંકતાં નથી જતા.
ચાલો ત્યારે ધુમાડો કરીએ.
લોખાનથી એ નહિ જાય;
ગૂગળથી પણ નહિ જાય,
લીમડાથી એ ચાલ્યા જશે.
કાઢ્યા તો યે પાછા આવ્યા!
આ ખાડામાં મરછર છે;
પેલા ખાડામાં મરછર છે.
ધાસલેટ રેડો, ફિનાઈલ રેડો;
મરછરબરછર થશે નહિ, તો.

ચકલી

આ માળામાં ચકલી છે.
 ચકલીને ચાર બરચાં છે.
 ચારે બરચાંને ચાંચો છે.
 ચારે બરચાંને પાંખો છે.
 કુસુમબેન ચોખા લાવ્યાં;
 બાનુમતી તલ લાવ્યાં;
 નલુભાઈ જર લાવ્યાં;
 બાબીબેન મગ લાવ્યાં.
 મગ તો કોઈ નથી ખાતું;
 તલ બરચાંને બાવે છે.
 ચોખા તો ચકલી ચણે છે;
 જર એને નથી ભાવતી.
 લાવો ને હવે પાણી પાઈએ?
 ચકલીબાઈએ પાણી પીધું;
 ચાંચે ચાંચે બરચાંને પાયું;
 ખાધું પીધું ને રાજ કર્યું.

કાગડો

વંડી ઉપરથી વડ ઉપર
 ને વડ ઉપરથી વંડી ઉપર;
 ખાટલેથી ખીંતીએ
 ને ખીંતીએથી ખાટલે.
 ‘કા કા’ કરતો કાગ ઊડે,
 કબૂતર પકડું, ચકલી પકડું;
 મેના પકડું, કાબર પકડું;
 કોયલ પકડું, હોલું પકડું;
 કાગડો કોઈથી ન પકડાય.
 કાગડો કોઈથી ન છેતરાય.
 વાણિયે એને પકડેલો;
 એની એક વાર્તા છે;
 સાચું ખાટું એ જાણે.
 શિયાળે એને છેતરેલો;
 એની યે એક વાર્તા છે;
 સાચું ખાટું એ જાણે.

પોપટ

પાંજરામાં પોપટ છે.
 પીળી લીલી પાંખ છે.
 નમણું રાતું નાક છે;
 ગળે કાળો કાંઠલો છે.
 પઢો, પોપટજી! પઢો,
 પઢે તે પોપટ, ન પઢે તે સડા;
 પંખીની નાતમાં પોપટજી રૂઢા!
 પઢો, પોપટજી! પઢો.
 સીતા રા....મ પઢો,
 શ્રી ભગવા....ન પઢો.
 હંસાબહેને પઢાવ્યા;
 મનુભાઈએ પઢાવ્યા.
 સૌએ એને પઢાવ્યા;
 પોપટજી પઢી રહ્યા.

પારેવાં

ધરની લીંતે ગોખલો છે;
 ગોખલે પારેવાં બેઠાં છે.
 ભૂરાં છે ને ભોળાં છે;
 નર ને એક નારી છે.
 સળીએાનું આ શું કરશે?
 એનેા અમે માળો બાંધશું.
 માળે તમે શું કરશે?
 માળે અમે ઈડાં મૂકશું.
 ઈડાંમાંથી શું થશે?
 ઈડાંમાંથી બચ્યાં થશે.
 બચ્યાં પછી શું કરશે?
 મોટાં થઈને ઊડી જશે.
 પછી તમે શું કરશે?
 પછી પાછો માળો બાંધશું;
 પછી પાછાં ઈડાં મૂકશું;
 પછી પાછું એનું એ.

હોલું

ખારડાને બે પડાળ;
 એક પડાળ આ બાજુ,
 ને બીજું પડાળ પેલી બાજુ.
 વચ્ચે લાંબો મોભ હોય.
 મોભે બેસી હોલું બાલે:
 “ધૂધૂ.....ધૂ.....ધૂધૂ.....ધૂ.
 હું તો તેજૂ.....ડી;
 હું તો તેજૂ.....ડી”
 બા, બા! શું બાલે છે?
 એ તો હોલું બાલે છે.
 બે પાણે મોભ ઉપર.
 હવે કાંઈક બીજું બાલે છે.
 એ તો એમ બાલે છે:
 “ભાભી.....જી!
 ઘઉં ભરડું કે કાંકરડા?”
 વાહ! હોલું તો ભારે છે!

ચી બ રી

ચીબરીબાઈ! રામ રામ.
 ચીબચીબ.
 ચીબરીબાઈ! શામ શામ.
 ચીબચીબ.
 ચીબરીબાઈ! કેમ બેઠાં?
 દિવસ છે.
 ચીબરીબાઈ! ક્યારે ઊઠશો?
 રાત પડ્યે.
 ચીબરીબાઈ! આંખ કેવી?
 ગોળ ગોળ.
 ચીબરીબાઈ! પાંખ કેવી?
 પંખા જેવી.
 ચીબરીબાઈ! ચાંચ કેવી!
 ધુવડ જેવી.
 ચીબરીબાઈ! મોં કેવું?
 ચીબરી જેવું.

કૂકડી

ધર પછવાડે વાડો છે,
વાડામાં એક ખાડો છે,
ખાડામાં બે બચ્ચાં છે;
કૂકડીનાં એ કચ્ચાં છે.
કૂકડી કૂકડી ! રામરામ.

કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ,
અમારે બચ્ચાં બેવાં છે.
કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ,
અહા, તમારાં કાંઈ બચ્ચાં !
કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ,
એક અમને આપશો કે ?
કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ,
લ્યો, હવે રામરામ !
કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ,
કૂકડી કાંઈ બલી છે !
કૂકડો કાંઈ બલો છે !

મોર

લીમડાને ડાળો છે.
ડાળે ડાળે મોર છે.
મોરે મોરે પીંછાં છે.
પીંછે પીંછે ટીલડી છે.
ટીલડીએ ટીલડીએ રંગો છે.
સવારે મોર કેમ બોલે ?
પિયુ પિયુ.
બપોરે મોર કેમ બોલે ?
ટેહુક ટેહુક.
સાંજે મોર કેમ બોલે ?
મેઆવ મેઆવ.
મોર રોજ કળા કરે;
કળા કરતો નાચ કરે.
હેલ નાચ ઝીલ્યા કરે;
નાચેનાચે ડોલ્યા કરે;
મોર પીંછા ઝાલ્યા કરે.

માં કડ

કેમ માંકડભાઈ! કરડો છો ?
 ભૂખ લાગે તે શું કરીએ ?
 કેમ અમને કરડો છો ?
 શું કામ અમને રાખો છો ?
 કોણ તમને રાખે છે ?
 તમે અમને રાખો છો.
 ક્યાં અમે રાખીએ છીએ ?
 ખાટલામાં, પલંગમાં,
 ગાદલામાં, ગાદલીમાં,
 ખાંકડામાં, ખુરશીમાં.
 કેમે કરીને જવું છે ?
 કાઢો ત્યારે જઈએ ના ?
 કેમ કરીને કાઢીએ ?
 તેલ છાંટો, તડકે નાખો,
 સ્વચ્છ રહેો, સ્વચ્છ રાખો.
 કોણ તમારે ત્યાં આવે છે ?

જૂ

જૂખાઈ, જૂખાઈ! ક્યાં રહેવાં ?
 રહેવાં માણસના માથામાં.
 જૂખાઈ, જૂખાઈ! શું ખાઓ ?
 ખાઈએ માણસનું લોહી.
 જૂખાઈ, જૂખાઈ! કેટલાં છોકરાં ?
 છોકરાંછૈયાં લાખમલાખ.
 જૂખાઈ, જૂખાઈ! ક્યાંથી આવ્યાં ?
 આવ્યાં અમે તળાવેથી,
 આવ્યાં અમે પરસેવેથી,
 આવ્યાં અમે દાંતિયેથી,
 આવ્યાં અમે ગંદકીથી.
 જૂખાઈ, જૂખાઈ! કેમ જશે ?
 માથું ઓળી નહાયે જશું.
 પારાવાળા તેલે જશું,
 દાકતરની દવાએ જશું,
 માણસની ચોખ્ખાઈએ જશું.

ગ રો જી

આ ભીંતે ગરોળી.
 પેલી ભીંતે ગરોળી;
 રસોડામાં ગરોળી,
 પાયખાનામાં ગરોળી.
 ભીંતે ભીંતે ગરોળી,
 જ્યાં જુઓ ત્યાં ગરોળી.
 કેવી હોય એ ગરોળી ?
 ચાર એને પગ છે,
 બે એને આંખો છે,
 એક એને પૂંછડી છે,
 મગરની એ માશી છે;
 શું ખાય એ ગરોળી ?
 માખીને એ ગળી જાય,
 પંતગિયાને પકડી લે,
 ટીકડાંને નહિ જવા દે,
 ફૂદડાંને નવ દીઠાં મૂકે.

કી ડી

ઘેર ઘેર દર ઘણાં,
 દરે દરે કણ ઘણાં;
 દરે દરે કીડી ઘણી;
 ઘેર ઘેર દર ઘણાં.
 જુઓ તો આ કીડીહાર !
 એ પાછળ ખીજ છે;
 ખીજ પાછળ ત્રીજ છે;
 ત્રીજ પાછળ ચોથી છે;
 એમ જાય પાછળ પાછળ.
 જુઓ તો આ એની રીત !
 પૂછ્યા વિના સાકર ખાય;
 પૂછ્યા વિના ગોળ ખાય.
 પૂછ્યા વિના કણ લે;
 પૂછ્યા વિના મધ ચાટે.
 પૂછ્યા વિના પાણી પીએ;
 પૂછ્યા વિના આવે જાય.

કા કી ડો

વાડ ઉપર કાકીડો,
ઝાડ ઉપર કાકીડો;
બાવળ ઉપર કાકીડો,
આવળ ઉપર કાકીડો;
થોર ઉપર કાકીડો,
બોર ઉપર કાકીડો.

રમુ કહે : “એ...પણે કાકીડો.”

લાલો કહે : “ચાલો એને ડોલાવીએ.”

બાબા કહે : “હું એને ડોલાવીશ.

ડોલ, કાકીડા ! ડોલ;

તારી વાડીમાં કમળફૂલ,

અરે, આ તો ડોક હલાવે છે !

વાહ, કાંઈ ડોક છે !

લાલ લાલ ચોળ છે.

ડોલ, કાકીડા ! ડોલ;

તારી વાડીમાં કમળફૂલ.”

વીંછી

દોડો દોડો; વીંછી નીકળ્યો.

હા માણું, વીંછી છે કાંઈ !

લાવો ને ઝટ સાણસી !

લાવો ને કોઈ ચીપિયો !

એ બાગ્યો, એ બાગ્યો !

બાગશે ક્યાં ? આ દબાવ્યો.

લાવો હવે દોરો, આંકડો જ બાંધીએ.

બેજે હં, બરાબર બાંધજે.

વાહ વીંછીબાઈ ! ભારે થઈ !

હવે બિચારો કેમ ચાલે ?

બાંધ્યા પછી શું થાય ?

અરે બાઈ ! એને છોડી દો ને ?

ના રે બાઈ ! કરડી ખાય ને ?

છોડી દો ને, છોડી દો ને ?

છેટે જઈને મૂકી દો ને ?

ઉંદર

ભીંતોમાં ઉંદર છે.
 ઉંદર નાના મોટા છે;
 ઉંદર કાળા સૂરા છે;
 ઉંદર ભારે પાકા છે.
 ચાલો ને આપણે ઉંદર પકડીએ ?
 ઉંદરિયાને અહીં મૂકો;
 મહીં એક રોટલી નાખો.
 હવે આપણે ખસી જાઓ;
 આઘાપાછા થઈ જાઓ.
 કેમ ભાઈ! પકડાયા કે ?
 રોટલી ખાવા આવ્યા'તા કે ?
 ફૂદી ફૂદીને ક્યાં જશો ?
 ડોળાં ફાડ્યેથી શું થશે ?
 મૂછો હલાવ્યે શું થશે ?
 ચાલો તમને કોણ પૂરે ?
 ઉંદરભાઈને છોડી મૂક્યા.

બિલ્લી

બિલ્લી અમે પાળી છે,
 ડિલે આખે કાળી છે;
 તીણા તીણા નખ છે;
 ફૂણા ફૂણા પગ છે.
 બિલ્લીબાઈ! કેમ બેસશો ?
 બોળો ચડી.
 બિલ્લીબાઈ! કેમ બોલશો ?
 મિયાઉં મિયાઉં.
 બિલ્લીબાઈ! શું ભાવે ?
 ઉંદરબુંદર.
 બિલ્લીબાઈ! શું પીશો ?
 દૂધબૂધ.
 બિલ્લીબાઈ! કેમ બિજશો ?
 ધુરરર ધુરરર
 બિલ્લીબાઈ! કેમ રીઝશો ?
 ઉંહું ઉંહું.

કુ તો

કુત્તો અમારો ચોકીદાર.
 ધર ફરતો આંટા ફરે;
 નવતર ભાળી ભસવા લાગે;
 રાત આખી જગ્યા કરે.
 ચાલો એને જોવા જઈએ.
 વાહ, કુત્તાભાઈ! વાહ!
 ઝાડ થઈને છાતીએ ચડ્યા.
 ખુશી થઈને મોં ચાટ્યું.
 ભોંય પડીને પેટ દેખાડ્યું.
 કેડ મરડીને પૂંછડી હલાવી.
 ઉં ઉં કરીને હેત બતાવ્યું.
 વાહ, કુત્તાભાઈ! વાહ!
 વાહ રે તમારો પટ્ટો!
 પટ્ટામાં કાંઈ નામ શોભે છે!
 બસ, કુત્તાભાઈ! બસ!

દેડ કું

ધરને બે ખાળ છે:
 એક છે ભિગમણી, એક છે આથમણી.
 એક ખાળે દેડકી રહે;
 બીજી ખાળે દેડકો રહે.
 ચાલો ને આપણે પકડીએ?
 ધીરી થા ને! એમ તે કાંઈ પકડાય?
 જો ને એ કુદક કરતું ભાગે છે!
 રૂમાલ નાખવા દે, રૂમાલ.
 અરે, એને આમ પકડો ને?
 કાં ભાઈ! ભાગ્યા'તા ને?
 કુલાવો હવે પેટ, ને હલાવો ટાંદડી.
 જુઓ તો કાંઈ હાંફે છે!
 એ, દેડકાભાઈ! જરા ગાણું તો ગાયો?
 એ, જવા ઘો, જવા ઘો;
 આ પેલી દેડકી મૂંઝાય છે.
 એ કૂવા; એ કૂવા; એ ખાળમાં પેઠા!

શેળો

ગોળ ગોળ દડયો જાય;
વાડે વાડે રડયો જાય;
સાપ મળે તો સામો થાય;
પૂંછડી પકડી બેસી જાય;
માથું કૂટી સાપ મરે;
શેળો બેઠો મોજ કરે.

પાણી બાળી પાછો ફરે;
પાણી છાંટ્યે રીડ્યું કરે.
પાણીમાં બે પડી જાય;
ચારે પગે તરવા ધાય.

ઉંદર જાતે શેળો જાત;
અંગે કાંટા એક લાખ.

ઉંદર ચાલે ચાલ્યો જાય;
અડતાં ગોળા જેવો થાય.
શેળો વાડે વાડે દડે;
શેળો સાપની પાછળ પડે.

ખિસકોલીબાઈ

આવો, ખિસકોલીબાઈ! આવો.
ઝટપટ ઝટપટ દોડી આવો;
પૂંછડી હલાવતાં દોડી આવો;
આમતેમ બેતાં દોડી આવો;
કાં ખિલીબાઈ! શું ખાશો?

ફળ ખાશું,
ફૂલ ખાશું,
દાણા ખાશું,
અન્ન ખાશું.

વાહ! ખિલીબાઈ કાંઈ બેઠાં છો!
આ તો બેઠાં માણસ જેમ;
આ તો બેઠાં વાંદર જેમ.
ત્યારે તમારી વાર્તા છે.
ત્યારે તમને ગાર આવડે.
ત્યારે તમને ફેલતાં આવડે.
ત્યારે તમને રાજ પરણે.

બ ક રી

પાટોશમાં એક બકરી છે.
 બકરીને બે બચ્ચાં છે.
 એક બચ્ચું કાળું છે;
 બીજું બચ્ચું ઘોળું છે;
 ચાલો જઈએ બકરી પાસે.
 અરે ! આ તો ધાવે છે.
 બચ્ચબચ્ચ કરતા ધાવે છે.
 ડોક હલાવતાં ધાવે છે.
 ખુશ ખુશ થાતાં ધાવે છે.
 માશી, માશી ! બચ્ચાં લઈએ ?
 આપણે એને પાળીએ ?
 બા, બા, ! તું જો તો ખરી ?
 કેવું એનું નાક છે !
 કેવી એની પૂંછડી છે !
 કેવું કેવું સુંવાળું છે !
 કેવું રૂપાળું બોલે છે !

સ સ લું

ઘરમાં એક પાંજરું છે.
 પાંજરામાં સસલું છે.
 સસલાને મેં પાળ્યું છે.
 કાં સસાભાઈ ! શું ખાધું ?

ધરો ખાધી,
 ચણા ખાધા,
 રજકો ખાધો.

કાં સસાભાઈ ! નહાયા ઘોયા ?
 નાનાભાઈ એ નવરાવ્યા;
 મોટીબહેને ઘોવરાવ્યા.
 કાં સસાભાઈ ! શું કરશો ?
 બાપુ સાથે ફૂદકા મારશું;
 બચુને હાથ નહિ આવીએ.
 વાહ; સસાભાઈ સાંકળિયા !

ગ લૂ ડિ યું

કૂતરી વિયાઈ; કૂતરી વિયાઈ.

ગલુ જોવા; ગલુ જોવા.

ચાલો ચાલો: ચાલો ચાલો.

ઠાળું ગલુ મનુનું;

રાતું ગલુ રૂખીનું;

ઘોળું ગલુ ચંપાનું;

કાપરું ગલુ મારું.

ચાલો આપણે રોટલા લાવીએ.

“આઈ માઈ, કૂતરી વિયાઈ;
ધાન લો કે ઘોડો લો.”

ધણાં ઘર માંગી વળ્યાં.

લે માતી! રોટલો ખા,

લે માતી! પાણી પી.

જો માતી! ગલુને ખૂબ ધવરાવજો.

ગા ય

ગમાણે ગાય છે.

ગાયને શિંગડાં છે.

શિંગડીએ રંગ છે.

ચાલો ને આપણે પાણી પાઈએ?

જમુભાઈ! ડોલ લાવો;

જશીબેન! પાણી લાવો;

પો પો; ત્રો ત્રો!

પીઆ, માવડી! પીઆ.

ઠંડા પાણી પીઆ;

પો પો; ત્રો ત્રો!

એક ડોલ ખાલી થઈ;

બીજી ડોલ ખાલી થઈ;

ત્રીજી ડોલ ખાલી થઈ;

ચોથી ડોલે ધરાઈગયાં!

ભેંશ

વાડામાં એક ભેંશ છે.
 ભેંશને બે શીંગ છે,
 શીંગ ગોળ ગોળ છે.
 પાછળ મોટું માથું છે.
 ચાલો જોવા, ભેંશ દોહો છે.
 ખાટલી ઉપર બેઠો છે.
 કોણ છે એ? રધુ ભરવાડ?
 હા, બા! હું ભેંશ દોહું છું.
 આ મારું નોંજણું છે;
 આમાં હું દૂધ દોહીશ.
 ‘ઝમઝમ, સરડસરડ!’
 બોધરણું આપું ભરાઈ ગયું.

ધોડો

તબેલામાં ધોડો છે.
 ચાલો આપણે જોવા જઈએ.
 ગ્રાહો, આ તો હણહણ્યો!
 એ તો આપણને બોલાવ્યા.
 કાં ધોડાભાઈ! ખડ ખાશો કે?
 કાં ધોડાભાઈ! પાણી પીશો કે?
 રમજી વિના નહિ ખાઓ?
 રમજી વિના નહિ પીઓ?
 રમજી તમને પાણી પાય;
 રમજી તમને ચંદી આપે.
 રમજી તમને માલેશ કરે;
 રમજી તમારી પથારી કરે.
 રમજી તમારો દોસ્તદાર!
 હથેા ધોડાભાઈ હણહણ્યો!
 એ તો એમાં “આવજો આવજો.”

વેલ

માંડવડે વેલ છે.
 વેલે લીલાં પાન છે.
 પાને પાને ફૂલ છે.
 ફૂલે ફૂલે વાસ છે.
 ચાલો ને આપણે ફૂલ વીણીએ ?
 આ ડાળે તમે વીણો;
 આ ડાળે તમે વીણો;
 આ ડાળે હું વીણીશ,
 આ ડાળે નાની વીણશે.
 આ ડાળે લેશો નહિ.
 આ ડાળે કળીએ છે.
 ફૂલનો મોટો ગંજ થયો.
 દેવીએને વેણી ગૂંથી;
 બચુભાઈએ હાર કર્યો;
 નાનીબાએ થાળ ભર્યો;
 તો ય ફૂલ વધી પડ્યાં !

તુલસી

ક્યારામાં તુલસી છે.
 નાની નાની ડાળો છે;
 ડાળે ડાળે પાન છે;
 પાને પાને માંજર છે.
 રાધા-રમણ જળ લાવ્યાં,
 સીતા-રામ ફૂલ લાવ્યાં;
 નથુ-નટુ ચંદન લાવ્યાં;
 જમુ-વજુ ધૂપ લાવ્યાં,
 રાધાએ નવરાવ્યાં.
 રમણે ચંદન કયું;
 સીતાએ ફૂલ ચડાવ્યાં.
 રામે સામે ધૂપ ધર્યો;
 નથુ-નટુએ આરતી કરી,
 જમુ-વજુએ નૈવેદ્ય ધર્યું.
 પૂજા કરી પગે લાગ્યાં,
 નમણુ લઈ આંખે અડાડ્યાં.

લી મ ડી

લીમડીએ લીંબોળી આવી.
 કાચી આવી, પાકી આવી;
 લીંબોળીથી લચી પડી.
 લીંબોળીથી નમી પડી.
 ચાલો આજ લીંબોળી લેવા;
 મળશે આજે મીઠા મેવા;
 લખુ ઝાડ ઉપર ગયો;
 રમુ-કમુ હેઠે રહ્યાં.
 લીંબોળીને તોડતો જાય;
 ટપટપ હેઠે નાખતો જાય.
 રમુ-કમુ વીણતાં જાય,
 ખોખા મોટા ભરતાં જાય.
 પાકી પાકી જુદી કરી,
 કાચી કાચી દૂર કરી.
 પાકી પાકી ખાઈ ગયાં,
 કાચી કાચી નાખી દીધી.

પીં પ ર

ફળિયામાં પીંપર છે.
 પીંપરને ડાળીએ છે.
 ડાળે ડાળે પાન છે;
 પાને પાને પેપડી છે.
 ચાલો ને આપણે પેપડી લઈએ ?
 વિજુ-કમુએ કાછડા વાળ્યા;
 થડ થોભીને ઉપર ચઢી;
 પેપડી ખોળે ભરવા માંડી.
 વિજુબહેન ! અમને આપો ને ?
 કમુબહેન ! અમને આપો ને ?
 લલ્લુ-રૂખીએ ખોળા ધર્યા;
 વિજુ-કમુએ પેપડી નાખી.
 પેપડી લઈને ઘેર આવ્યાં.
 સૌના સરખા ભાગ પાડ્યા.
 ફરતાં જાય ને ખાતાં જાય;
 ખાતાં જાય ને ફરતાં જાય.

૪૦ : પાઠપોથી અંથમાળા

બારડી

ખતરે ખતરે શેઠા, ને શેઠે શેઠે બારડી-
બારડી, બારડી, તે કાંઈ બારડી !
નકરી બારડી જ બારડી.
ચાલો છાકરાં ! બારાં વીણીએ.
રાતાં રાતાં બારાં વીણીએ;
પાકાં પાકાં બારાં વીણીએ;
વીણી વીણીને ખિરસે ભરીએ.
આહો, કાંઈ બાર છે !
આહો, કાંઈ મીઠાં છે !
લે, જમુભાઈ ! થોડાંક લે;
મારી પાસે બહુ છે.
લ્યો, સંતોકબહેન ! તમે લ્યો;
મેં આજે બહુ ખાધાં.
ચાલો હવે ઘેર જઈએ;
થોડાંક બાર લેતાં જઈએ.

☆